

LIKUMS UN KRISTUS NĀVE

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Rom. 7:1-6, 8:5-8; Rom. 7:7-13; Rom. 4:15; Ap. d. 13:38, 39; Gal. 3:10.

ATMIŅAS PANTS:

„Tā arī jūs, mani brāji, caur Jēzus Kristus miesu esat miruši bauslībai, lai piederētu citam – tam, kas no mirušiem augšāmcelts, lai mēs varētu nest augļus Dievam.” (Rom. 7:4)

Rāda sieviete brauc pa šoseju un pārsniedz atļauto braukšanas ātrumu. Pēkšņi viņa atpakaļskata spogulī ierauga mirgojošu sarkanu gaismu, zilās policijas mašīnas ugunis un izdzird pazīstamo sirēnu. Viņa apstājas ceļa malā, satver savu rokassomiņu un izņem vadītāja apliecību. Policists pienāk, paņem vadītāja apliecību un atgriežas pie savas mašīnas.

Viņa gaida un domā, cik liels būs sods (ātruma pārsniegums bija ievērojams). Viņa arī ir satraukta par to, kā varēs to samaksāt. Pēc dažām minūtēm policists atgriežas un saka: “Ziniet, mēs izdomājām, ko darīt, lai Jums nebūtu vairs jāpiedzīvo sods par likuma pārkāpumu, – mēs likumu atcelsim. Jums vairs nebūs jāuztraucas par ātruma ierobežojumiem.”

Tikpat dīvainā kā šis stāsts ir arī teoloģija, kas māca, ka pēc Jēzus nāves likums, desmit baušļi, tika atcelti.

Šajā nedēļā mēs aplūkosim Jēzus nāvi un ko tā nozīmē, runājot par likumu.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 10. maijā!

Miris likumam (Rom. 7:1-6)

Rūpīgi izpēti Rom. 7:1-6 un apkopo Pāvila teikto, kā tu to saproti! Lasi to uzmanīgi, paturot prātā citus Bībeles pantus par likumu. _____

Lai gan dažos Bībeles tulkojumos ir nepareizi iztulkots pirmais pants, kur teikts, ka likums ir saistošs līdz nāvei, burtisks tā tulkojums ir: "Ikviens dzīvs cilvēks ir likuma pārvaldībā." Uzsvars ir nevis uz mirušajiem, bet uz dzīvajiem.

Runājot par laulību, mēs saprotam, ka ikviens precēts cilvēks, kam ir intīmas attiecības ar kādu citu, kas nav viņa vai viņas dzīvesdraugs, ir pārkāpis likumu un ir vainīgs laulības pārkāpšanā. Tikai tad, ja dzīvesbiedrs mirst, viņš vai viņa var uzsākt attiecības ar citu cilvēku, nepārkāpjot likumu.

Ir cilvēki, kas arī apgalvo, ka šie panti parāda likuma nāvi; tomēr patiesībā tas parāda cilvēka miršanu likumam, pateicoties Kristus miesai (Rom. 7:4). Saskaņā ar Rom. 6:6, tā cilvēka daļa, kas mirst, ir vecais „es”. Ja cilvēks ir saistīts ar veco „es”, likums viņu nosoda. Cilvēks ir iekritis nožēlojamās attiecībās (Rom. 7:9-11, 24). Pēc tam, kad vecais „es” mirst, cilvēks ir brīvs, lai uzsāktu jaunas attiecības ar kādu citu – ar augšāmcēlušos Kristu (Rom. 7:4).

Pāvils saka: tāpēc, ka likums attiecas uz ikvienu dzīvo cilvēku, Dieva likumam ir jāpārvalda arī jaunā savienība. Tomēr fakts, ka ticīgais tagad ir precējies ar Kristu, nozīmē, ka likums vairs nav instruments, kas nosoda. Ticīgais Jēzū ir atbrīvots no likuma soda, jo viņu aplāj Jēzus taisnība.

Pāvils nesaka, ka desmit baušļi, kas definē grēku, tagad ir atcelti. Tas būtu pretrunā lielai daļai Bībeles, ieskaitot viņa paša rakstus. Viņš runā par jaunām attiecībām ar likumu, pateicoties ticībai Jēzum. Likums vēl joprojām ir saistošs. Tikai to, kas tic Jēzum, kas mirst sev un grēkam, likums vairs netur nosodījuma važās, jo viņš "pieder citam" – Jēzum.

Grēka un nāves likums (Rom. 8:1-8)

Pāvils pārliecina kristiešus, ka "tiem, kas Kristū Jēzū, vairs nav pazudināšanas, jo dzīvības Gara likums Kristū Jēzū ir tevi atbrīvojis no grēka un nāves likuma" (Rom. 8:1, 2). Ja mēs lasām šos pantus, izņemot tos no tiešā konteksta, var likties, ka Pāvils atsaucas uz diviem pretējiem likumiem: uz dzīvības likumu un uz grēka un nāves likumu. Tomēr atšķirība nav likumos, bet cilvēkā pirms un pēc Kristus pieņemšanas.

Kā Pāvila pārdomas Rom. 7:7-13 ilustrē likuma lomū? _____

Likuma darbība ir atkarīga no cilvēka, uz ko tas tiek attiecināts. Piemēram, vienu un to pašu nazi var izmantot ķirurgs, lai dziedinātu, vai arī to var izmantot slepkava, lai nogalinātu. Tāpat zaglis, kas pārkāpj likumu, nozogot kādam naudasmaku, ir citādās attiecībās ar likumu nekā naudas maka īpašnieks, ko likums aizsargā. Pats likums reizēm var tikt aprakstīts kā "svēts, taisns un labs" (Rom. 7:12) vai arī kā grēka un nāves likums (Rom. 8:2). Tomēr tāpat, kā Dieva sods nenozīmē, ka Dievs nav mīlestības Dievs, likums nekļūst grēcīgs, darbojoties kā grēka un nāves līdzeklis.

Saskaņā ar Rom. 8:5-8, likums ir „grēka un nāves” instruments tiem, kas „patur prātā miesīgo” (Rom. 8:5). Šeit ir aprakstīts cilvēks, kas vēl joprojām ir precējies ar veco „es” un kam nav acīmredzamu ilgu pārraut attiecības un tikt savienotam ar augšāmcelto Kristu. Grēcīgās savienības rezultātā cilvēks ierauga, ka viņš ir „ienaidā” ar Dievu un Viņa likumu, jo viņi atrodas pretējās pusēs (Rom. 8:7).

Tad Pāvils uzsver, ka „miesas prātam” nav iespējams pakļauties Dieva likumam vai pat patikt Viņam (Rom. 8:7, 8). Šis acīmredzami nav Rom. 7:13-25 atklātais cilvēks, kas cīnās, jo kalpo Dieva likumam „ar prātu” (Rom. 7:25). Pāvils iespējams, domā par tiem, kas savā Jaunumā „nomāc patiesību” (Rom. 1:18). Tiem, kas saceļas pret Dieva pārvaldību, likums kļūst par grēka un nāves instrumentu (Rom. 2:12).

Kāda ir tava attieksme pret likumu, kad tu to pārkāp? _____

Likuma spēks

Saskaņā ar Rom. 4:15, 5:13 un 7:7 kāda ir likuma funkcija? Ko Rom. 7:8-11 stāsta par ietekmi, kāda likumam ir uz cilvēku, kas to pārkāpj? _____

Katram instrumentam ir savs nolūks. Tieši tāpat, kā atslēga tiek izmantota, lai atslēgtu durvis, un nazis tiek izmantots griešanai, tā arī likums tiek izmantots, lai definētu grēku. Ja nebūtu Dieva likuma, nebūtu pilnīgas metodes, kā iepazīt darbības, kas Viņam ir pieņemamas un kas nav. Un lai gan grēks nevar pastāvēt bez likuma, Pāvils skaidri parāda, ka likums nav labprātīgs grēka sabiedrotais: "Vai tad labais man tapa par nāvi? Nē, taču! Tas bija grēks, kas atklājas kā grēks, un caur labo manī tas rada nāvi, lai grēks caur bausli kļūtu pārpārēm grēcīgs." (Rom. 7:13)

Kā iepriekš minētie panti palīdz saprast 1. Kor. 15:54-58? _____

Lasot atsevišķi 1. Kor. 15:54-58, liekas, ka Dieva likums ir atklāts negatīvā gaismā. Tomēr Pāvils norāda, ka likums ir "grēka spēks" tikai tāpēc, ka tas definē grēku. Un, protams, "grēka alga ir nāve" (Rom. 6:23). Ja nebūtu likuma, nebūtu nāves, jo nebūtu iespējams definēt grēku. 1. Kor. 15. nodaļā Pāvila nolūks nav padarīt likumu par kaut ko šausmīgu, bet gan parādīt, kā, pateicoties Jēzus nāvei un augšāmcelšanai, visi, kas tic, var piedzīvot uzvaru pār nāvi, kas ir sods par likuma pārkāpšanu.

Kad pēdējo reizi kāds grēkoja pret tevi? Tas ir, kad kāds cilvēks pārkāpa Dieva likumu tādā veidā, kas tevi ievainoja? Kā šāda pieredze palīdz mums saprast, kāpēc uzskats, kas apliecina, ka Dieva likums pēc krusta notikumiem ir atcelts, ir nepareizs? _____

Nespēcīgais likums

Lai gan vienā ziņā, kā mēs redzējām, likums ir "grēka spēks", citā ziņā likums ir ārkārtīgi nespēcīgs. Kā viens un tas pats var būt gan spēcīgs, gan vājš vienlaikus?

Atkal atšķirība nav likumā, bet cilvēkā. Tam, kas atklāj, ka viņš ir grēcinieks, likums spiež atzīt, ka viņš rīkojas pret Dieva gribu, un sekas ir nāve. Atklājis savu grēcīgumu, grēcinieks var nolemt sekot likuma burtam. Tomēr fakts, ka viņš jau ir grēkojis, padara viņu par nāves kandidātu.

Izlasi Ap. d. 13:38, 39; Rom. 8:3 un Gal. 3:21! Ko tie mums stāsta par likumu un glābšanu? _____

_____

Daži cilvēki tic, ka stingra pieķeršanās likumam dāvās glābšanu, bet tā nav Bībeles mācība. Likums definē grēku (Rom. 7:7); tas nepiedod grēku (Gal. 2:21). Tādējādi Pāvils atzīmē, ka tas pats likums, kas ir "grēka spēks", ir arī vājš (Rom. 8:3). Tas spēj iedvest grēciniekā apziņu par grēku, bet nevar viņu attaisnot. Spogulis var uzrādīt mūsu trūkumus, bet tas nevar tos izlabot. Kā rakstīja E. Vaita: „Likums nevar glābt tos, ko tas nosoda; tas nevar izglābt bojā ejošos.” (The Signs of the Times, November 10, 1890)

Vispusīgi pārdomājot likuma nolūku, ir vieglāk saprast, kāpēc Jēzus kļuva par cilvēces salīdzinošo upuri. Jēzus nāve kādreizējos grēciniekus noliek pareizās attiecībās ar Dievu un Viņa "svēto, taisno un labo" likumu (Rom. 7:12). Vienlaikus Viņa nāve arī parāda, cik neiespējami ir iegūt glābšanu, ievērojot likumu. Galu galā, ja paklausība likumam varētu mūs izglābt, Jēzum nebūtu jāmirst mūsu vietā. Fakts, ka Viņš atklāj mums paklausību likumam, nevar mūs izglābt. Mums ir nepieciešams kaut kas daudz spēcīgāks.

Lai gan mums atkal un atkal ir apsolīts spēks paklausīt Dieva likumam, kāpēc ar šo paklausību nepietiek, lai nodrošinātu glābšanu? Vienā ziņā atbildei nevajadzētu būt pārāk sarežģītai. Paskaties uz sevi un savu likuma ievērošanu. Ja tava glābšana ir atkarīga no tavas paklausības, cik liela būtu tava cerība? _____

_____

Likuma lāsts (Gal. 3:10-14)

Ko šie panti stāsta par cilvēka dabu? Kā mēs redzam šīs patiesības realitāti katru dienu? Ps. 51:5, Jes. 64:6 un Rom. 3:23. _____

_____

_____

Visiem cilvēkiem, izņemot Kristu, ir kopīga pieredze – visi ir inficēti ar Ādama grēku. Līdz ar to neviens cilvēks dabiski nevar sevi saukt par pilnīgi taisnu. Ir daži, kas dzīvoja īpaši tuvu Dievam, bet neviens nav bijis spējīgs dzīvot pilnīgi bez vainas. Patiešām, paturot prātā šo realitāti, Pāvils paziņo: „Bet tie, kas balstās uz bauslības darbiem, atrodas zem lāsta; jo ir rakstīts: nolādēts ikviens, kas nepilda to visu, kas rakstīts šajā bauslības grāmatā.” (Gal. 3:10) Patiesība ir tāda, ka likums pieprasa pilnīgu saskaņu, un kurš gan to ir varējis sasniegt, izņemot Jēzu?

Kā Rom. 6:23 palīdz definēt, ko nozīmē „bauslības lāsts”? Sk. arī 1. Moz. 2:17 un Ec. 18:4. _____

_____

Ikviens dabiski atrodas zem likuma lāsta. Tā kā likumam nav robežas, kas pieļauj kļūdīties, nevienam cilvēkam nav iespējams izlabot pagātnes grēku. Līdz ar to cilvēka liktenis ir nāve. Jēkabs zīmē pat vēl drūmāku ainu, atgādinot mums, ka pārkāpums vienā jautājumā ir tikpat slikts kā pārkāpums visās jomās (Jēk. 2:10). Grēka alga ir nāve, un tai nav dažādu lielumu.

Atzīstot, cik bezpalīdzīgi ir tie, kas atrodas zem lāsta, ir vieglāk novērtēt Dieva mīlestības plašumu: „Bet Dievs savu mīlestību uz mums parāda ar to, ka Kristus par mums nomiris, kad mēs vēl bijām grēcinieki.” (Rom. 5:8) Caur Savu nāvi „Kristus mūs ir izpircis no bauslības lāsta, pats mūsu vietā kļūdams par lāstu” (Gal. 3:13).

Pārdomā Pāvila vārdus: "Tie, kas balstās uz bauslības darbiem, atrodas zem lāsta." Tas ir tāpēc, ka likums nevar mūs izglābt. Nāve ir mūsu lāsts. Kā šīs patiesības atzīšana var palīdzēt mums labāk novērtēt, kas mums ir dots Jēzū? Kā mēs savā dzīvē parādām, ka to patiešām vērtējam? Sk. 1. Jāņa 5:3.

_____

_____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

E. Vaita „Laikmetu ilgas” nodaļa „Viss piepildīts!” (758.-764. lpp.).

„Bauslība prasa taisnību – taisnu dzīvi un pilnīgu raksturu, bet cilvēkam tā visa trūkst. Viņš nespēj izpildīt Dieva svētās bauslības prasības. Bet Kristus, šajā pasaulē atnācis kā cilvēks, dzīvoja svētu dzīvi un izveidoja pilnīgu raksturu; kā dāvanu Viņš to piedāvā ikvienam, kas vēlas. Viņa dzīve nostājas cilvēka dzīves vietā. Tādā veidā, pateicoties Dieva lēnprātībai, notiek pagātnes grēku piedošana. Vēl vairāk – Kristus apveltī cilvēkus ar Dieva īpašībām; Viņš veido cilvēku raksturu pēc dievišķā rakstura līdzības – uzceļot nevainojamu garīgā spēka un skaistuma celtni. Tā Kristum ticošajā cilvēkā tiek piepildīta tā pati bauslības taisnība. To spēj vienīgi Dievs, „pats taisns būdams, un, taisnodams to, kas tic Jēzum.” (Rom. 3:26)” (E. Vaita „Laikmetu ilgas”, 762. lpp.)

Jēzus nāve spēcīgā veidā parāda Dieva likuma nemainīgumu. Kad mūsu pirmie vecāki grēkoja, Dievs varēja atcelt Savus likumus un atņemt sodu par pārkāpumu. Tomēr tas zemes iedzīvotājiem nozīmētu nožēlojamu eksistenci sabiedrībā, kurā nav likumu. Tā vietā Dievs izvēlējās sūtīt Savu Dēlu kā mūsu Vietnieku, saņemot taisnīgu sodu par grēku, kā to prasīja likums visu cilvēku labā. Pateicoties Jēzus nāvei, visa cilvēce ir jaunās attiecībās ar Dievu. Tas nozīmē, ka ikviens no mums, ticot Jēzum, var saņemt grēku piedošanu un būt pilnīgs Dieva priekšā.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Daudzas reliģijas māca, ka dzīves beigās Dievs liek svaru kausos cilvēka labos darbus un sliktos darbus, pirms Viņš pasaka, vai šis cilvēks saņems vai nesaņems atalgojumu dzīvē pēc nāves. Kas nepareizs ir šajā domāšanā?

---

2. Jēzus, kas bija vienlīdzīgs ar Dievu, nomira par mūsu grēkiem. Ja mēs domājam, ka paklausība likumam var kaut ko pievienot, lai glābtu, ko tas liecinātu par Kristus upura efektivitāti?

---

3. Kādi vēl ir iemesli, kāpēc doma, kas apgalvo, ka Dieva likums pēc krustā sišanas ir atcelts, ir nepareiza? Kad cilvēki to saka, ko viņi patiesībā domā, kas tika atcelts? Tas ir, par kuru bausli viņi domā, ka tas ir atcelts?
